

Endnu skal jeg kun bemærke en Ting. Det ærede Medlem kom tilbage til, at den Kommission, der var nedsat i Fjor, havde haft Mundkurv paa. Det er tydeligt, at naar man beder en Kommission om at udtale sig, har den ingen Mundkurv paa, men saa sagde det ærede Medlem, at den slet ikke havde haft Lov til at drøfte Udvalgets Henstillinger, og saa læste han noget op om dens Kommissorium. Nu, om det staar mere eller mindre tydeligt der, skal jeg ikke komme ind paa, det er ganske ligegyldigt, thi jeg skal i alt Fald læse op, hvad Kommissionen selv har skrevet. I Kommissionsbetænkningen, der findes som Bilag til det i Fjor fremsatte Lovforslag, skriver Kommissionen saaledes: „Kommissionen har tillige drøftet den foreløbige Udvalgsbetænkning“ — det er den, der er Tale om, det er der, Henstillingerne staa — „og skal efter nøje Overvejelse enstemmigt udtale, at det maa anses for ugørligt paa Grundlag af Udvalgets Henstillinger at udarbejde et Forslag til Søværnets Ordning, som vilde give Marinen en forsvarlig offensiv og defensiv Kraft, hverken hvad Materiel eller Personel angaar, lige saa lidt skønnes de dertil sigtende af Henstillingerne at indeholde Forslag til forbedrede Bestemmelser som Personellets Tilvejebringelse og Uddannelse.“ Nu vil jeg spørge, om Kommissionen har behandlet Udvalgsbetænkningen og dens Henstillinger eller ikke. Jeg vil henstille, hvorvidt det med nogen Ret kan siges, at noget har været lukket for den, som den ikke maatte tage fat paa. Mere skal jeg for Tiden ikke udtale.

S. Bojesen: Jeg skal blot tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede Ministers Replik. Den første Udtalelse af den ærede Minister var den, at Ministeriets Ordning slet ikke forelaa. Ja, det mener jeg dog, den gør, idet jeg har oplyst, at der staar i den nuværende Lov, at de Officerer, som jeg oplæste før, kunne ansættes i Ministeriet, og at denne Bestemmelse er strøgen i det foreliggende Forslag. Følgelig foreligger dette Spørgsmaal — det kan der slet ikke være nogen Tvivl om. Men, som sagt, Ansættelserne oppe i Ministeriet har den ærede Minister slet ikke forsvaret, saa det staar fast, hvad jeg har sagt. Ministerens øvrige personlige Angreb paa mine Meninger for en Snes Aar siden afficere mig ikke, thi jeg kan forsikre den ærede Minister, at hvad jeg udtalte i Korsør, var ganske vist ikke til Fordel for Kjøbenhavns Befæstning. Jeg

har det liggende skriftlig; det findes nedskrevet med min egen Haand fra den Tid. Jeg troede, at det kun var General Bahnsen, der kunde bruge dette paa Vælgermøder, men jeg troede ikke, at den ærede Minister her vilde bruge den Slags Ting, som ere mer eller mindre Falsum. Jeg skulde gerne komme nærmere ind paa min Virksomhed for Forsvarssagen, men jeg antager ikke, at det nu kan interessere Tinget. Jeg har aldeles ikke følt mig bagvadsket, som den ærede Minister formodede. Om jeg havde sagt noget nede i Korsør, hvorom jeg nu havde forandret Mening, saa har jeg Gud ske Lov ogsaa lært noget fra den Tid til nu. Det mente jo den ærede Minister ogsaa, men saa ved jeg ikke, hvorfor han sagde alt det andet ved Siden af. Jeg skal dog blot tilføje, at netop da jeg gik ned til Korsør, fik jeg en Mundkurv paa af den ærede Minister, som staar der. (*Marineministeren:* Af mig?) . . . ja, af Dem fik jeg den Besked, „at jeg ikke maatte tale imod Hæren“; det fik jeg skriftlig den Gang. Det er ogsaa en lille Oplysning, jeg kan give, og jeg kunde give flere. (*Marineministeren:* Saa har det ærede Medlem gjort det godt!) . . . Ja, det tror jeg ogsaa, og jeg fortryder ikke, hvad jeg har udtalt. Saa oplæste den ærede Minister af Kommissionsbetænkningen, at Kommissionen havde „drøftet“ Udvalgsbetænkningen, men jeg vil spørge, om det nogen Sinde er Tilfældet, at en Kommission udtaler sig om andet, end hvad der er forelagt den til Udtalelse, og denne Kommission har ikke faaet andet til Udtalelse end det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag. Derfor kunde den jo godt tygge lidt paa Udvalgsbetænkningen, men den har ikke faaet Lov til at udtale sig om alle Punkter, og derfor har den heller ikke udtalt sig om dem.

Trolle: Jeg beklager meget, at der er kommet saa lidt positivt frem om, hvorledes man tænker sig at behandle den foreliggende Sag. Det er nu tredje Aar, at jeg er med til at behandle Forslaget, og i Mellemtiden har Flertallet her faaet vedtaget en saakaldet Neutralitetserklæring. Man kunde da vente, at det ærede Flertal samtidigt med, at det fremkom med en saadan Neutralitets-Dagsorden, vilde komme med en Anvisning paa, hvorledes man har tænkt sig vort Forsvar ordnet paa Basis af en saadan Neutralitetserklæring. Man kan jo nemlig ikke forudsætte, at en blot og bar Neutralitetserklæring vil blive respekteret og anerkendt, naar man ikke